

bleven det endnu mere, dersom han ikke paa Bænken foran sig havde opdaget en nydelig ung Pige, der nikkede venligt til ham. Det var hans Husværts Datter, og det beroligede ham at se et kendt Ansigt.

Ved Siden af hende sad en høj og blond ung Mand, som han ogsaa nogle Gange havde mødt paa Trappen derhjemme. Han havde tilmed set de to kysses bag Gadedøren engang, saa det var vel nok hendes Forlovede. Han gjorde ellers et sært Indtryk. Han hvilede Armene paa Knæene og hang med Hovedet, som om han sov. Naar Kæresten stødte til ham med Albuen for at faa ham vaagen, gryntede han bare.

Ved Stoppestedet, hvor de alle tre stod ud, forestillede den unge Pige ham, og Mads Vestrup saae nu, at det var en ualmindelig smuk ung Mand med et Par gode og stærke Øjne, der slet ikke passede til hans Væsen.

»Studerer De?« spurgte han.

»Ja—h!«

Det lød som et fortvivlet Æselsskrig. Mads Vestrup foer formelig sammen.

»Min Kæreste er Jurist,« skyndte den unge Pige sig at sige. »Han skal op til første Del imorgen.«

»Men jeg dumper!«

»Aa, sikke nogen Snak! De skal ikke tro ham, Pastor Vestrup,« forsikrede hun, skønt det rigtignok